

Ngồi nhìn lá mồi, gió mồi vù, lá mồi xanh. Tấn công gần lá nhò sóng xô theo gió, mồi n man, mồi n mào

Tấn công HäNG

Tác giả là một nhà báo tại Dallas. Ông từng phụ trách mục "Chuyện Väa Hä" trong Ca Dao Magazine, và hiện trong nhóm biên tập báo Trẻ. Bài của ông kể về "Nổi Bän Tháng Tư" và một đơn vị ký đã làm ông "tối tăm mù mịt": giờ phút cuối của vụ Tấn công tuần tiễu chỉ 30 Tháng Tư, Chuyện Tấn công Lê Văn Häng.

Ly Cà Phê Đã Länh!

Lâu lắm rồi, tôi mới tiếp xúc với mình một bữa. Pha ly cà phê phin đúng điệu thu nào. Có chén nước nóng bên ngoài ly, cho cà phê đäng nguội. Chén nước nóng vô phin cũng phải đúng cách mới ngon. Đäng đäng yäy như hôm vì châm phin cà phê xong là đi đánh răng, rửa mặt, rửa ra väa xong. Tät kiäm đäc thời gian, như ngon thì không. Đúng điệu là chén chút nước nóng vô phin cà phê thôi, nước đä đä cà phê mà coi như chäa pha. Cùng lắm, chén cho cà phê như xuäng ly đôi ba giọt. Cà phê rồi tiếp tục/ tiếp tục đun rồi rồi/ nhìn đi qua khói thuäc/ máy ai là tri âm. Không biết thì đi học, tiếp tục đäch nào sän säc... sän ra máy câu hỏi tình. Väi ông trẻ: không phải mình, đã đä hän.

Thế đó, có một thời như thế quê tôi. Ngäi ta không biết làm gì cho hết thời gian nên chôn đäi vào những thú vui ru đäi quên lãng. Giờ sống một tên buôn làm quần lý thợ trẻ, đäc con buôn dúi cho nhóm cà phê. Im lặng cho họ đi hàng lâu là đäng loä. Những buổi sao đäc, họ là ai? Cô, dì, mẹ của máy thợ mình. Vì sao họ đi buôn lâu cà phê? Đä kiäm tiền tiếp tục cho chú, cậu, cha, anh trong trại tù cũ tiếp.

Nhóm cà phê ăn hỏi lâu mang về, ăn nän hỏi họ näng qua mau với mùi thơm của quä. Máy mái đäu xanh tuäi trẻ ngäi nhän nhi khänh của cha mẹ, cậu uäng, dì đäng, chú thäm... máy vô lý ra räng: Träc hoà bình, cà phê như bắp, như khoai. Ai chä đi đâu thì chä, đäng chä vô räng cho Việt cộng là đäc. Sao hoà bình rồi, cà phê trở thành một hàng quäc cấm. Các nước không đäc uống cà phê. Cà phê là một hàng chiến lược, một hàng xuất khẩu... Nếu một ngày

trái đất thì u cà phê/ thành phố Paris sẽ biến thành thành phố chọt/ dòng sông Seine ngổ ng
chọt/ và chiến tranh/ sẽ làm nung nấu c M... Đúng là không có việc gì làm thì ngổ ng ta làm
tho cho hết thối gian. Tho chọt ăn nhọt u gì với tho sẽ càng siêu. Làm tho không ai hiểu là
tho ng tho a! Ghê tho t.

Ngổ nhìn lá mồi, gió mồi v, lá mồi xanh. Tươi giổn lá nhò sóng xô theo gió, mồi n man, mồi n
màng. Không khô khốc xốc xào nhò lá mùa thu, gió mùa thu vĩa buổn vĩa m đm vĩa màu lá,
màu trổi. Còn gì nữa mà không chiêm nốc nóng vô phin cà phê. Sẽ thọt y cà phê không chọt y
tong tong, họt họt vì cà phê trong phin đã nò đ rổi. Nhọt ng giổt cà phê sánh giổt s rổi nhọt họt u
xuổng lổp đổng trổng, mổng đổi đáy ly tinh khiổt đổu kổ. Nhọt ng tở khi có xâm lăng, tởng giổt,
tởng giổt đen thổm đổn, loang đổu tởi họt thổ ngậy cĩa lổp đổng trổng bổch. Ngổ nhìn cà phê
rổi đã đổ sổng, thú tính hổng phổn bổi phổn. Đen xâm thổc trổng tởi toàn phổn y Trung cổng
vổi Viổt Nam. Tĩa má ối! Không ngổ có ngày mình cũng đổ an nguy tở quổc trong lòng nhọt mổt
nhà yêu nốc vô danh.

Tho lổng tở tổng đi hoang cho đổ, nhìn lổi phin cà phê đã nhọt giổt cuổi cùng tở bao giổ. Hello
ngổ ối thôn tính, kổt cổc cĩa xâm chiổm là cổn kiổt. Ngổ ối đổng hoá đổc đổng trổng thành
đen thì cà phê ngổ ối cũng đâu còn nguyên chổt đổng, vổ ngổ t cĩa đổng đã tan loãng vào
ngổ ối. Không bao lâu nữa, Trung cổng tràn xuổng Viổt Nam nhọt cà phê xâm thổc lổp đổng.
Tùy nổng đổng t, ngổ ối ta gổi là ly nốc đổng có mùi cà phê hay ly cà phê có đổng! Đổng
nào, hai bên cũng không còn thuổn chổng. Ngày xĩa, vổ ngổ a Thành Cát đánh qua châu Âu.
Đổ lổi dân tởc Bungari là dân tởc da vàng duy nhọt tở châu Âu. (Không nhọt đổc ối đâu, ai quổn,
kiổm chổng giùm. Đa tở)

Ít nhiổu, chiến tranh đã kổt thúc 35 năm. Hai cuổc chiổn tây bổc vổi Trung cổng; tây nam vổi
Campuchia năm 1979 không đổng kổ. 35 năm thôi thọt y hoổ châu đêm đêm thổp sáng mổt vùng
trổi. Sáng ra thôi thọt y mổt ngổ ối họt họt chọt y tang. Nhọt ng cuổc chiổn sổp tởi không tránh khổi.
Máu lổi chọt y thành dòng ra biổn lổn. Có hay không? Có chiến tranh thì chổc có, nhọt ng đổ máu
thì không tin. Chổ ai thích đổ máu, nhọt ng chổng đổng đổng, thà đổ máu giổ nốc c, tởng chổt
theo thành khi không giổ đổc còn hổn. Nhọt ng “Hổ đổu hàng” đang nổm quyổn bính trong tay,
trong nốc c. Mổt chuyổn bay trổn chui trổn nhọt ra ngoổi quổc, hổ bổ lổi toàn dân nô khổ cho
Tàu, là đổu hiổn hiổn.

Nghĩ tởi thôi đã buổn. Nấy giổ gõ liên miên mà có biổt là mình gõ gì đâu! Thì ra là: Nổi buổn
tháng tở. Ly cà phê cổu kổ đã lổnh. Cái háo hốc chổ hổp cà phê đổu tiên thọt i tuổi trổ đã mổt tở
bao giổ. Sẽ hổng thọt tởi họt không cổn thiổt bổng nghĩ cách đổng góp, làm cho con nít thành
con nít sổng lâu năm. “Nhiổt tình cổng vổi sổ ngu đổt, tở o thành mổt sổc phá hoổi khổng khiổp”,
là ta.

Nhĩ bu n tháng tư đ m đầ nh mu i mu i. Mu i đem mu i h i nào, ăn th i b i ph n tr ng vai, t i nay còn m n. Ng i u ng ly cà ch n, đ c m email cà kh a. B ng t i s m m t mũi, r i rã tay chân v i h i ký c a ông Nghĩa. Do báo Tr Florida g i v . Đ c mà t c tácgi , ng i chi ti c vi t t i cái h v i ch lót. Nghĩ cho cùng, m t cái tên i đ i có nghĩa gì. Ng i s ng đúng tên nh ông Nghĩa thì m t ch “Nghĩa” đã có nghĩa.

Đ c đi đ c i nh không tin mình hân h nh đ c đ c h i ký v v t ng ch t theo thành đã ng danh thiên c . Đa t ông Nghĩa tr c khi xin trích đo n. C u xin n trên cho ông đ c bình an t i lúc lâm chung vì nh ng đau kh tr n gian ông đã gánh ch u h n đ i. Đa t .

Trích đo n H i Ký:

“Lúc đó kho ng 8h30 t i ngày 30-4-75. B quân ph c nghiêm ch nh v n còn trên ng i Chu n T ng và tôi. Bên trong phòng ng Chu n T ng, ngay sát đ u c u thang trên l u, sau n hôn vnh bi t c a phu nhân v a k p đ t trên má ch ng, ông T ng đã v i vã đ y bà ra phía ngoài và đóng nhanh cánh c a. Lúc quay ng i i, th y tôi còn đ ng l i trong phòng, gi ng ông th ng th t:

- Nghĩa! M y đi ra...

V a nói ông v a n m l y tay tôi l i v phía c a. Tôi b u b o:

- Tôi i i cùng Thi u T ng!?

S đ t khoát c a nghiêm l nh h ng ngày trong giây phút xúc đ ng mãnh li t làm gi ng Chu n T ng l c đi. Cái n iu đ y tôi ra ngoài, s c xát ng n ng i đ y bi th ng y khi n tôi có c m giác mình nh là th i s t đang b rút ra kh i c c nam châm. Ôi! Cái ch t hoàn toàn đ c s p đ t tr c, l n đ u tiên trong đ i tôi m i ch ng ki n. Tôi ch t oà khóc!

Đ ng bên ngoài, tôi và phu nhân tai còn v ng nghe ti ng rít cài then khô kh c t bên trong.

Bất giác, tôi và bà Tôi ngẩng mặt nhìn nhau, cả hai đều nhìn vào khe hở dưới cánh cửa. Tôi đi ra không đầy 1 phút sau đó. Mặt tôi nóng như chất chứa vang lên bên trong cánh cửa. Tôi hoảng hốt ngẩng đầu, đôi mắt tôi đỏ, tôi đau đớn như nhìn rõ chiếc chày đập xuống đầu tôi! Trong phòng không còn tiếng động nào. Tôi đưa tay chạm vào cánh cửa. Vô hồn! Tôi lùi lại nhìn xuống phía chân cửa thang kêu lên khi thấy có 3-4 cái đầu đang nhìn nhón nhón nhìn lên (hình như có cả Thiệu Tá Phóng):

- Kiếm mặt con dao... cạy cửa mau...

Nghe tiếng tôi tên Giêng cầm con dao to, nhún, chồm nhanh lên và đích thân đập vào cánh cửa bật ra. Tôi cùng ông vào phòng. Tôi bàng hoàng khóc ngất. Tất cả cũng khóc và chồm đến chỗ giêng ngẩng đầu của Chu Văn Tôi. Ông đang ngẩng đầu, nĩa thân trên nằm trên tấm mền trải drap trắng, 2 cánh tay buông ngang, khuy cúc và cúc áo bung ra, máu thấm nhuần thấm phần ngực trái chiếu áo thun trắng bên trong. Các phần chân Chu Văn Tôi bung thõng bên ngoài, 2 gót giày chồm đất. Có lẽ Chu Văn Tôi đã ngã thành giêng, 1 tay cầm 2 khuy áo trên, tay kia đưa nòng colt 45 vào chỗ trái tim...

Chúng tôi đưa Chu Văn Tôi ngay ngã xuống trên giêng, giêng mặt ông xanh tái, lõm lõm mồ hôi, miệng há, đôi mắt nhắm khép, lưỡi đỏ đau đớn cấc cấc. Vợ tôi đứng lên gọi, bà Tôi vuốt mặt cho chêng... Chu Văn Tôi đã yên nghỉ! Viên đạn oan nghiệt đã xuyên thủng chính xác quai tim giêng anh hùng.

Đưa con đầu lòng, Lê Uy Hào, lúc đó vừa tròn 6 tuổi, đã nhốt dưới gầm giường cho mọi người xem, rồi mỉm cười khép 5 ngón tay giêng "kính chào". Nhìn chiếc chày, tôi nghĩ tuổi thơ ngây của cháu đã trôi qua mặt kẻ thù buổi hôm nay rồi. Khoảng mặt tôi đứng ngoài trước đó hai anh em (em gái 3 tuổi) còn đùa giỡn trên tấm mền cao su dưới dưới phòng cha, hai đứa bé không hay biết lát nữa đây vành khăn tang trắng sẽ phủ lên tuổi thơ họ như nhiên của mình."

Ông Nghĩa, chức là sĩ quan tùy viên của Chu Văn Tôi Lê Văn Hào, Trưởng ban Phó Vùng IV chiến thuật, phó trưởng của Ban Phó Vùng IV Nguyễn Khoa Nam. Hai vợ chồng tôi sát ngày 30 tháng 4 năm 1975. Tôi được hát hời ký này, kính phục phu nhân tôi còn hơn kính phục vợ tôi chồm theo thành. Chuyền quá đỗi nhiên. Tôi đứng trước thẳng sao gọi là tôi đứng c. Và đau lòng vô hạn với di sản của ông Nghĩa với thi thi Thiệu tá Nguyễn Khoa Nam nằm trong Quân y viện Cần Thơ.

30 Tháng Tư : Phút Cuối của Việt Nam

Tên: Phan

Thị trấn: Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 16:58

35 năm thời gian trôi qua đã đưa ta trở lại nơi mà chúng ta đã rời đi ngày 30 tháng 4 năm nào. 35 năm sau, người khóc thời gian, lòng người này.